PETRUS LOMBARDUS

Salzburg, Mitte 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26862
Copyright: Admont, Benediktinerstift

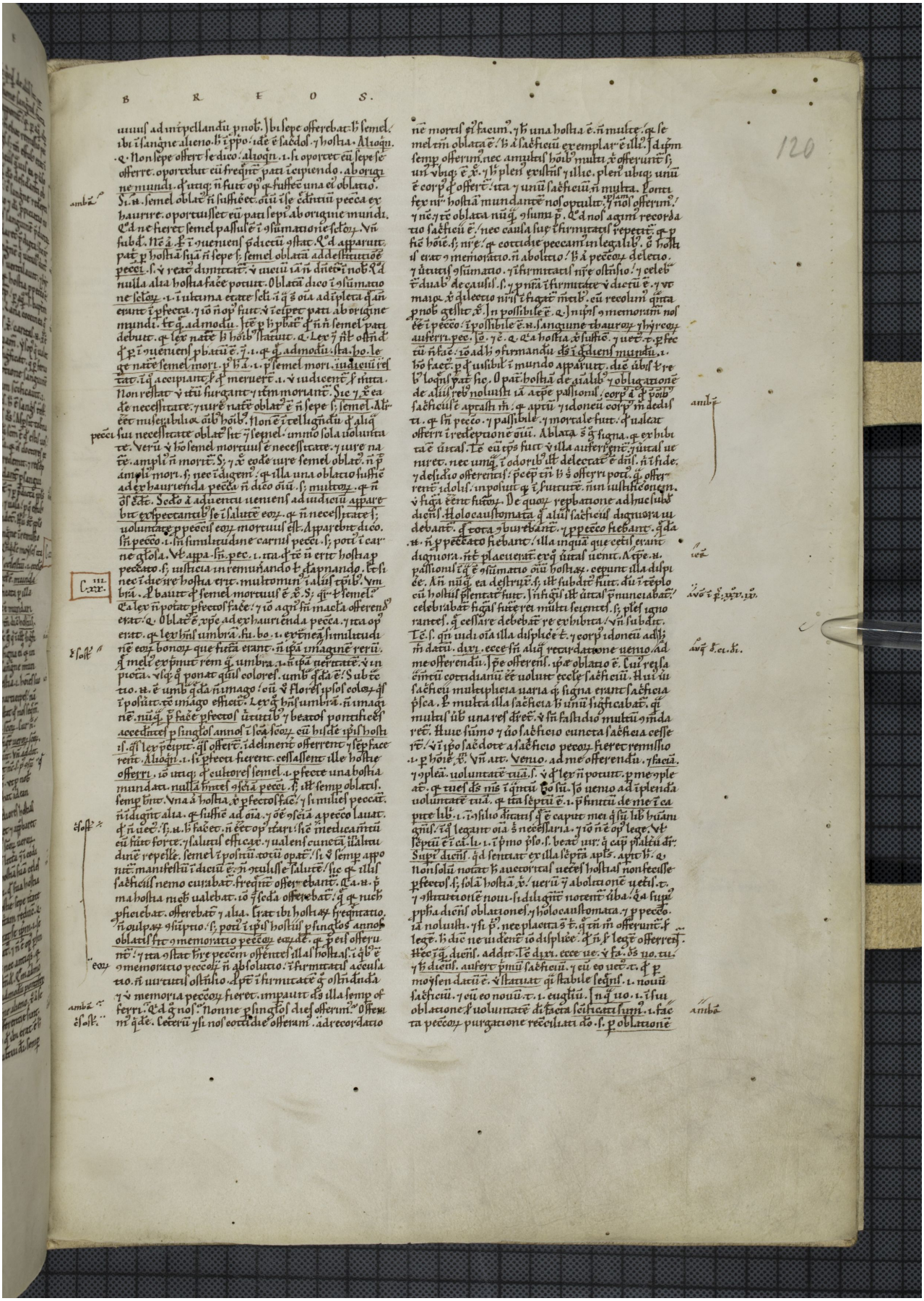

uuus ad uituperandū pnob. Ibi sepe offerebat. Ib semel. ibi ī sanguine alieno. Ib ippo. ide ē sacdos. ⁊ hostia. Aliqn. q. Non sepe offert se dico. aliqn. i. si oporret eū sepe se offerre. oporteret eū frequēt pati ī cipiendo. ab origine mundi. ꝗ utiq; ñ fuit op. q. fuisset una ei oblatio. Si. u. semel oblat ñ sufficit. oīū ī se cōtinū peccā ex hauire. oportuisset eū pati sepi ab origine mundi. Qd ne fieret semel passus ē ī ꝓsūmatione sēcoꝝ. Vñ subd. Nē ā. ⁊ ī uenient ꝑ dicēū ꝓstat. Qd apparuit pat. ꝑ hostiā suā ñ sepe ſ. semel oblatā ad destructiōē peccī. s. ⁊ reat dmittat. ⁊ uenīū iā ñ diēt ī nob. Qd nulla alia hostia facē potuit. Oblatā dico ī sūmatione sēcoꝝ. i. ī ultima etate seli. ī q ꝗ oia adipleta q̃ ante erant ī pfecta. ⁊ iō op fuit. ⁊ ī ceptū pati ab origine mundi. Et q. admodū. Ipē p hēbat. q̃ ñ ñ semel pati debuit. q. lex nate ꝗ hoīb statuit. a. Lex ī ñt ostēdit ꝗ ī uenient phatū ē. ī. i. q. q. admodū. sta. ho. lege natē semel mori. ꝑ hēb. i. ꝑ semel mori. iudicēū ī ēstat. ī q accipiant. ꝗ meruerē. i. ⁊ iudicent. ſ mita. Non restat ⁊ tū surgant. ⁊ tēm moriant. Que ī. ē ea de necessitate. ⁊ iure ē nate oblat ē ñ sepe ſ. semel. Alī ēt mse ꝓbilio aūb hoīb. Non ē ī tellīgēdū ꝗ aliq peccī sui necessitate oblat sit. ⁊ semel. unnō sola uolunta te. Verū ⁊ hō semel moriuus ē necessitate. ⁊ iure nate. ampli ñ mortē. S; ⁊ ā eōdē iure semel oblat. ñ ꝑ ampli mori. ſ. nec ī digent. q. illa una oblatio sufficē ad ex hauriēda peccā ñ dico oīū. ſ; multoꝝ. q. ñ ōſ ēāt. Secō ā aduentū uenient ad iudicīū apparebit exspectantib se ī salutē eoꝝ. q. ñ necessitate ſ; uolunta ⁊ ꝑ peccīs eoꝝ mortuus ēt. Apparebit dico. sū peccō. i. ī similitudine carnis peccī. ſ; poti ī carne glosa. Vt apa. sū. pec. i. ita. ⁊ tē ñ erit hostia ꝑ peccato. ſ; iustīcia in remuñando ⁊ glapnando. Et si nec ī due ire hostia erit. multomin ī alīs cpīb. Vm bri. Ꝑ hauit ⁊ semel mortuus ē ā. S; qī ⁊ semel. Ea lex ñ potat pfectos facē. ⁊ iō agri sū macta offerend erat. q. Oblat ē. xpe ad ex hauriēda peccā. ⁊ ita op erat. q. lex hōs umbra. hu. bo. i. exīnea similitudi nē eoꝝ bonoꝝ que futā erant. ñ ipā imaginē rerū. q̃ melē ex pmit rem q̃ umbra. i. ñ ipā ueritate. ⁊ in picta. vlq; q̃ ponat quis colores. umb q̃da ē. Sub tē tio. u. ē umb q̃da ñ imago. eū ⁊ flores ipsos colos. q̃l ī posūt. tē imago effīcit. Lex q̃ hōs umbra. ñ imagi nē. nūq; ꝑ facē pfectos utrutū ⁊ beatos pontifices accedētes ꝑ singlos annos ī soa seoꝝ. cū bis dē ipsū hosti ſ. q̃l lex peipit. q̃l offert. ī detinent offerrent ⁊ sēp face rent. Aliqn. i. si pfecti fierent. cessassent ille hostie offerri. iō utiq; q̃ cultores semel. i. pfecte una hostia mundati. nulla ītes ꝓscia peccī. ſ; ītt semp oblatis. semp ītes. Vna ā hostia ꝑ pfectos facē. ⁊ si miliēs peccāt. ñ dīgnt alia. q. sufficē ad oia. ⁊ ōē oscia a peccō lauat. q̃ ñ uēē. ſ. u. ī facēt. ñ ēt op tari. sīē medicamētū eū fūt forte. ⁊ salutī efficax. ⁊ ualens cuneta illātū dunē repelle. semel ī poīnū rerū opat. Si ⁊ semp apo nit. manifestū ī dicēū ē. ñ ꝓtulisse salutē. Sic q̃ illa sacīcīū nemo curabat. frequēt offerebant. Ita. u. ꝑ ma hostia nūq ualebat. iō ⁊ scā offerebat. q̃ q. nūq pfecebat. offerebat. ⁊ alia. Frat ibi hostia ⁊ frequētatio. ñ oulpat ⁊ ꝓpīto. ſ; potī ī ipsū hostīū ꝑ singlos annos oblatis fit. ⁊ memoratio peccōꝝ. ea tē. q. ꝑ ī offerunū. ⁊ ita ostat hre peccm offerrī illa hostia. ī q̃ē ē. ⁊ memoratio peccōꝝ. ñ absolutio. ī furmitatī a ceula tio. ñ uirtutī ostīto. Apē ī firmitate q̃ ostīndida ⁊ ī memoria peccōꝝ fierēt. impauit ds illa semp of ferri. Qd q̃ nos. Nonne ꝑ singlos dies offerim. Offerī m q̃dē. Ceterū ꝓ si nos cotidie offeram. ad recordatio nē mortis ꝓ facim. ⁊ ī una hostia ē. ñ multe. q. se mel cm oblata ē. Ib ā sacīcīū exemplar ē illi. Iā dūm semp offerim. nec amplius hoīb multi ⁊ offerunt ſ; uri ⁊ bīq; ē ⁊. ⁊ ī pleri exstīt ⁊ illic. pleri ubiq; unū ē corp q̃ offert. ita ⁊ unū sacīcīū ñ multa. Contī fex nī hostiā mundantē nos opulur. ⁊ nos offerim. ⁊ nē. ⁊ tē oblata nūq; ꝓsumꝑ. Qd nos agim recorda tio sacīcīū ē. nec caula sup firmitatis repetit. q. ꝑ fīē hōīe. ſ; nī ē. q. cotidie peccam in legalib. ē hosti ſ erat ⁊ memoratio. ñ abolitio. Ib ā peccōꝝ deletio. ⁊ uirtutis ꝓsumatio. ⁊ firmitatis nī ē ostīsio. ⁊ celeb tē diuab de causis. ſ. ⁊ ꝑ ita firmitate ⁊ dicīū ē. ⁊ ut maior ā deletio nīsi ī hac mēb. eū recolim qīta pnob gestū ē. In possibile ē. a. Nūqd ⁊ memoriam nos ēē ī peccō. ī possibile ē. u. sanguine thauroꝝ ⁊ hircoꝝ auferri pec. ſo. ⁊ē. a. Qa hostia ā suffīē. ⁊ uēē. r. ꝑ fec tū ñ facē. iō ad hō firmandū ds ī ēdiens mundū. i. hō facē. ꝑ usibil ī mundo apparuit. die ūbi ⁊ re hōīs logns sat sic. O pat hostia de aliis ⁊ obligatione de aliis rebus noluisti ia ante passionē. corp ā ꝑ hōīb sacīcīū ē apta ñ. q. aptū ⁊ idoneū corp ñ dedisti. q. sū peccō. ⁊ passibile. ⁊ mortale fuit. ꝑ uelat offerri ī redemptione oīū. Ablata s q̃ signa. q. ex hibi tē ūtas. Tē eū ꝓs fuit ⁊ illa auferēnt. ⁊ ūtas uenret. nec umq; ī odoribus ītt delectat ē dīs. ñ ī fide. ⁊ desīdio offerentis. peep tū ī s offerri potū. q. offer rent idolis. in poīnt q. ī furtū. nūn iustīcē ongn. ⁊ fīgā ēēnt futoꝝ. De quoꝝ reprbatione ad hue subd dicīt. Holocaustomata q̃ aliis sacīcīis dignora ue debant. q̃ cota ⁊ hircī bant. ⁊ ꝑ peccō fiebant. q̃ da. u. ñ ꝑ peccato fiebant. illa inquā que cetis erant dignora. ītt placuerūt. ex q̃ ūtas uenit. A ēpe. u. passionis ī q̃ ē ꝓsumatio oīū hostiaꝝ. cepunt illa dispi ēē. An nūq; ea destrūt. ſ; ītt subdit fuit. dū ī ēplo cū hostīs plenitat fuit. Sīnīgis ītt ūtas ñnuciabat. celebrabat figas fuē rei multi scientes. ſ; plēs igno rantes. q̃ cessare debebāt re ex hibita. ⁊ ñ subdit. Tē. s. qm iudi oia illa displicē t. ⁊ corp idoneū ad ſ; ñ datū. dīx. ecce sū aliq retardatione uenio. Ad me offerendū. Se offerens. ipe oblatio ē. Cui re sa cmtū cotidianū ēē uolunt ecclē sacīcīū. Hui ū sacīcīū multiplicia uaria q. signa erant sacīcia pīsca. Ꝑ multa illa sacīcia ī unū sīgīcabat. qī multis ūb una res dicē. ⁊ sū fastidio multū ōnda rēt. Hunc sūmo ⁊ iō sacīcio cuncta sacīcia cesse rē. ⁊ ī ipo sacdote a sacīcio peccōꝝ fieret remisio. i. ꝑ hōīe ē. Vñ adt. Venio. ad me offerendū. ꝓtacā. ⁊ opleā. uoluntatē tuā. s. ⁊ q̃ lex ñ potuit. ꝑ me ople at. q. tues ds nīs ī q̃ncū ꝓ sū. iō uenio ad ipleēda uoluntatē tuā. q. ita sēptū ē. i. ꝑ hinitū de me ī ca pite lib. i. ⁊ ōsilio dīcitis q̃ ē caput mei q̃ sū lib hūāna gnis. ī q̃ legant oia s necēssaria. ⁊ iō ñ ē op lege. Vt sēptū ē ī cā. lu. i. ī pmo pslo. s. beat uir. q̃ cap psalīū dī. Supī dicīt. q̃d sentiat ex illa sēptā apls. aptū ſ; q. non solū notat ſ; auctoritas necēs hostiaꝝ non fecisse pfectos. ſ; sola hostia ā. uerū ⁊ abolitione ueteſ. t. ⁊ ostīdit ōtē nou. si diligēt notent ūba. q̃a supī ppha dicīt. oblationes. ⁊ holocaustomata. ⁊ ꝑ peccō. ia noluisti. ⁊ si ꝑ. nec placita s t. q̃ tū m offerunt. ſ legē. ſ; dic ne uideant iō displicē. q̃ ñ. ſ legē offerrent. Hec tē q̃. dicīt. addit. Tē dīx. ecce ue. ⁊ fa. ds uo. tu. ⁊ ſ; dicīt. auferē pmū sacīcīū. ⁊ eū eo uet. t. q̃ ꝑ moysen datū ē. ⁊ statuit. qī stabile seqnt. i. nouū sacīcīū. ⁊ eū eo nouū. t. i. euglīū. Inq uo. i. ī su oblatione ꝑ uoluntatē di facta scīficati sum. i. fac ta peccōꝝ purgatione reēciliati iō. s. ꝑ oblatione